

[Hans R. Knudsen.]

grænse, ved hvilken der kan blive risiko for, at det vil gå ud over produktion og beskæftigelse. Skattelettelse er altid velkomne, og de vil være særlig velkomne, hvis de modsvares af rimelige og reelle besparelser i de offentlige udgifter, hvor og hvis sådanne er mulige. Men skal skattelettelse modsvares af stigninger i huslejerne, af højere sygekassekontingenter, højere kontingenter til arbejdslededs-kasserne o. s. v., forsvinder fordelene og lettelsen for det store flertal af befolkningen, så bliver det kun dem med de meget store indkomster, de få skatteydere, der får fordelene af skattelettelsen, og så har det i hvert fald ikke vor interesse.

Trods de fordele, der er ved en fornuftig fordelt skattelettelse, er det dog mere, ja, langt mere vigtigt, at der fortsat er stigning og fremgang i produktion og beskæftigelse, og at vi fastholder det niveau, vi er kommet op på. Derfor bør vi ikke lade os forlede til at føre en finans- og skattepolitik, der hæmmer beskæftigelsen. Vi må tilrettelægge statens økonomi sådan, at vi bevarer et økonomisk klima, som gør det muligt for erhvervslivet fortsat at øge produktionen og gør det muligt for befolkningen fortsat at sætte indkomsterne i vejret og øge beskæftigelsen. Det afgørende er jo, når det kommer til stykket, at der er fremgang på disse områder. En forøget levestandard for befolkningen, god og lønnende beskæftigelse, det er det, der skal til, for at vi kan betale de skatter, som skal give os alle sammen større sikkerhed. Kun gennem fortsat produktionsstigning kan vi skabe den velstand i samfundet, som kan betinge, at de samfundsgoder, vi har, og som vi kender dem gennem vore skoler, vore hospitaler, i vor folkepensionsordning, ja, alle andre velfærdsforanstaltninger, stadig væk kan forbedres og udbygges. Og der skal jo bygges videre også på disse områder.

Det er disse hensyn til samfundets fortsatte økonomiske fremgang, der må være afgørende, også når man træffer bestemmelse om skatternes størrelse og skatternes fordeling. Når man har gjort sig disse hensyn klart, kan man bagefter diskutere, hvor meget eller hvor lidt man i den øjeblikkelige situation kan anse det for for-

svarligt at benytte til skattelettelse og til skattereformarbejde, men grænsen bør efter min mening trækkes dér, hvor produktion og beskæftigelse kommer i farezonen. Vi ønsker ikke fra vor side at medvirke til skattelettelse i et omfang, der senere vil medføre f. eks. kreditstramning og dermed vanskeligheder for erhvervslivet.

Jeg finder derfor ingen anledning til at presse den højtærede finansminister til at give større skattelettelse end de 250 mill. kr., der her er foreslået. Jeg synes, at den højtærede ministers begrundelse for at gå op til dette beløb er god, men der er afgjort ingen grund til at presse et endnu højere beløb frem. Den højtærede finansminister begrundede skattelettelse med, at de 250 mill. kr. svarer til det kasseoverskud, der findes, når vi når til indeværende års afslutning den 1. april. Jeg synes, det er en god og tiltalende begrundelse, at grænsen bør sættes ved netop det beløb, som er indgået i kassen. Pengene er til stede. Hvordan det kommer til at ligge med kasseoverskuddet i det kommende år, er straks mere usikkert; det år ved vi jo meget lidt om endnu, men fortsætter den økonomiske fremgang, har vi altid den udvej at øge afbetalingen på statens gæld.

Med hensyn til skattelettelsen på de 250 mill. kr. kan der måske være grund til også at gøre opmærksom på, at denne lettelse i den samlede udskrivning af indkomstskatter ikke er ensbetydende med, at selve skattebeløbet for de enkelte skatteydere i alle tilfælde bliver mindre næste år end i år. Der findes ganske vist ikke forhøjelser noget sted i udskrivningsskalaen, men vi ved jo godt, at mange skatteydere har haft så store indkomststigninger, at de ikke kan regne med, at skattebeløbet bliver mindre til næste år trods de foreslåede skattelettelse. Det vil naturligvis blive mindre for alle de små indkomster. Det vil vel også blive mindre for mellemindkomsterne et godt stykke op, og jeg tror også, at de skalanedsættelser, der er foreslået på omkring 800-900 kr. for mellemindtægterne, er af en sådan størrelsesorden, at mellemindtægter helt op til, skal vi sige omkring 25 000 kr. vil få en sådan fordel ved den foreslåede lettelse, at de kan have indkomststigninger på rundt